

“Només si ens mobilitzem recuperarem el solar del Teatre Talia per al barri”

GUILLEM CARBONELL • Si féssim una llista dels temes pendents del barri, hauria d'incloure, sens dubte, la recuperació del solar del Teatre Talia (Paral·lel, 100, cantonada amb Borrell). El veïnat fa anys que en denuncia la deixadesa i demana una solució definitiva. El teatre es va inaugurar l'agost del 1900. A partir del 1982 va ser conegut per a molts com a Teatre Martínez Soria, i el 1987 va tancar, hi va haver un incendi i finalment el van enderrocar. El 2016 el propietari actual del solar, **Premium Student Housing**, va presentar un projecte per fer-hi una residència d'estudiants d'ús privat, però l'Ajuntament va considerar que el projecte no responia als requisits d'equipament i el va aturar.

Com potser deveu haver llegit als diaris, aquests darrers dies hi ha hagut moviments. El dimarts 4 de febrer els Mossos d'Esquadra van desallotjar del solar un grup de persones que hi malvivien des de feia anys. Ho van fer a instàncies de la propietat i amb la col·laboració de l'Ajuntament. Una màquina va procedir a derruir les barraques: “Però encara en queden les runes; esperem que també desapareguin aviat, ja que el mal estat del solar afecta també la integritat de les finques adjacents”, explica la veïna **Montserrat Saboya**. “L'ocupació convertia aquest tros final de la Superilla en una zona insalubre i poc segura, i desmereixia la iniciativa urbanística municipal en el seu conjunt”, afegeix.

Quina pot ser la solució definitiva? Al darrer Consell de Barri, **Toni Oller, de l'Associació Talia-Olímpia**, va exposar una idea que sembla compartida per entitats i veïns: “Que el Centre Cívic Cotxeres Borrell es traslladi al solar del Talia, i així guanyarem una sala d'actes magnífica i un teatre. I que l'Escola Ferran Sunyer s'amplii a on ara hi ha el centre cívic, amb escola bressol inclosa”.

Per la seva banda, des de **Fem Sant Antoni** es demana que, mentre no s'hi construeixi un equipament, l'espai quedi obert al gaudi veïnal. A més, insisteixen que “cal que l'Ajuntament insti el propietari a responsabilitzar-se del sanejament del solar i obrir-lo al veïnat”. Van fer arribar el cas a

la síndica de greuges de Barcelona, amb el suport de les escoles de la zona (la Ferran Sunyer, el Sagrat Cor del carrer Aldana i l'Escola Infantil Apollo 10), de Sant Antoni Comerç i d'altres entitats del barri.

Pep Sala, de l'Associació de Veïns, defensa que el solar sigui un equipament, com està planificat, però també que, “mentre això no arriba, hi hagi una cessió d'ús”.

El regidor de districte de l'Eixample, Jordi Martí, va explicar al Consell de Barri que “el solar és d'equipament i entra dins del Pla d'Espais Buïts, que en preveu l'expropiació. Però l'expropiació no és un procés fàcil i s'ha de fer bé”.

“El problema és que Ajuntament i propietari continuen en posicions distants pel que fa al valor de l'expropiació. Només si el veïnat es mobilitza recuperarem el solar del Talia per al barri”, insisteix **Montserrat Saboya**.

En tot cas, alguna cosa s'està movent, perquè l'expropiació del solar del Talia és un dels 30 projectes previstos pel nou pressupost de l'Ajuntament. A més, en una reunió recent amb els veïns, el conseller de barri, **Eduard Corbella**, els va informar que l'expropiació ha estat inclosa en el Pla d'Inversions Municipals (PIM) i que el consistori es compromet a dur-la a terme durant aquest mandat.

EDITORIAL

Quan es va estrenar el sistema ortogonal d'autobusos, es va assegurar que la freqüència de les noves línies seria la necessària per absorbir els usuaris de busos històrics com el 14, el 41 o el 64. Però aquesta no és sempre la realitat. En hores punta, el V9 i el V11 no donen l'abast. Els antics usuaris del 14 i del 64 es troben al V11, en uns vehicles a vessar de gent. Tampoc no s'ha donat resposta a les demandes que van fer els usuaris del bus 41. El recorregut del V9 per Entença ha allunyat la parada de centres sanitaris com l'Hospital Sagrat Cor. Mentre que el 41 deixava a la porta de l'hospital, el V9 ho fa a Entença passat Josep Tarradellas. Sorpren que aquestes ineficiències, relativament fàcils de solucionar, continuïn dos anys després.

▲ Up

L'Espai Totikap, que ha rebut la Medalla d'Honor de Barcelona 2019 “per la seva tasca en l'educació en valors dels infants i joves en el temps de lleure, desenvolupada al llarg de 30 anys al barri de Sant Antoni”.

▼ Down

No té cap sentit que encara no s'hagi completat l'obra del Mercat de Sant Antoni i no s'hagi acabat el promès espai veïnal per als joves, important per a la vida del barri i l'última peça que queda per executar del projecte.

CONVIVÈNCIA

Clàxons que molesten a Sepúlveda amb Casanova

La pròxima vegada que passeu per Sepúlveda amb Casanova, fixeu-vos-hi: a la banda dreta hi ha un semàfor diferent dels habituals, que amb dues ratlles verticals o horitzontals marca prioritat de pas per als conductors de transport públic. Es fa perquè els autobusos que després hauran de girar per Villarroel puguin engegar abans que els cotxes i situar-se a l'esquerra.

El problema és que al mateix carril es poden col·locar els conductors de vehicle privat que volen girar a la dreta, per Casanova. El verd exclusiu per als autobusos (dues ratlles verticals al semàfor especial) comença abans que el verd per als vehicles privats que volen girar a la dreta, així que si algun d'aquests és davant d'un autobús o d'un taxi —cosa que passa sovint— el conductor del vehicle públic protesta fent sonar el clàxon perquè no pot circular.

Aquestes situacions, que es donen durant tot el dia, han dut un grup de veïns de la zona a protestar, a dir que ja no poden més: "**Visc en un principal i m'aixeco a les 7.30 h del matí, però a vegades a les 5 h ja m'han despertat les botzinades**", explica la Vera, una veïna. "**Com que el semàfor canvia cada 20 segons —afegeix—, hi poden haver fins a tres períodes de botzinades de busos i taxistes per minut. La prioritat taxi-bus no queda clara per a la gran majoria de conductors de vehicles privats; cal solucionar-ho**".

"Quan els taxistes i conductors d'autobusos arriben a Sepúlveda es pensen que ja comença l'autopista... Van exaltats i sovint fan sonar el clàxon només un segon després que el semàfor se'ls hagi posat verd".

"Amb aquest soroll no es pot viure. Estic pensant de marxar de casa, i això que és de propietat. Se'm fa molt insuportable", afegeix.

MÈDIA

Primers programes de la ràdio de Sant Antoni

RC66, la ràdio comunitària de Sant Antoni, ja ha començat a emetre els primers programes en forma de podcast. Es poden trobar al web rc66.calabria66.net o buscant "RC66" al web Ivoox.com. Dels emessos fins ara destaquen el programa inaugural, l'agenda setmanal de Calàbria 66 i el programa musical Rutes del so, que presenta Albert Reguant. Però el més destacat del projecte —gestionat de manera voluntària— és que ofereix suport a tota persona que vulgui crear un programa. Les gravacions es fan els dimarts de 18 a 20 h i els dijous de 10 a 12 h a Calàbria 66. Es poden acordar altres horaris escrivint a omnia@calabria66.net.

FAMÍLIES

Futbol botons, els dilluns a Calàbria 66

ANNA CASTELLVÍ • Cada dilluns a la tarda, a l'espai veïnal de Calàbria 66 podeu trobar un grup de nens del barri arrambats a sobre d'uns grans taulers verds jugant amb uns bonics botons de colors. Formen part de la secció infantil de la Barcelona Futbol Botons Associació, que organitza lligues per als grans i, des d'aquest curs, també per als nens. A les festes del barri van fer una jornada d'exhibició. Podeu anar-ho a provar qualsevol dilluns.

MERCAT

El Dominical ven un 30% menys quan hi ha curses

L'Associació de Paradistes del Mercat Dominical demana que l'Ajuntament millori la conciliació de les curses esportives amb el dia a dia dels veïns i del mercat. Segons la presidenta, Fuensanta Garcia, els paradistes facturen aproximadament un 30% menys els dies que hi ha carreres. Per això, demana al consistori que, tal com s'ha compromès a fer, congeli la proliferació de curses i que en varii els recorreguts i triï trajectes que afectin menys veïns i paradistes. La pròxima competició prevista serà la Marató de Barcelona, el 15 de març.

PARETS DE SANT ANTONI

Pintada de MoexBcn al Cohen de Parlament

ISABEL APARICI • Al barri els bars es converteixen en "gastro" i les magdalenes, en "muffins". L'efecte col·lateral és que ens tornem objecte de desig de gent de més calés, que pot pagar els canvis de nom i lloguers més alts.

TORN OBERT

La ronda, a mitges des de fa massa temps

MARTA BUSQUETS • Més d'un any i mig després de la inauguració del nou Mercat de Sant Antoni, la ronda Sant Antoni continua estancada, esperant una consulta i una renovació que sembla que tardaran a arribar. El nou espai per a vianants ha revifat el carrer, i s'ha convertit en un lloc de passeig i lleure per als veïns. Però encara queda feina per fer, i és una llàstima que no es tregui el suc a un espai que té tant de potencial: cal trobar una solució per a l'anomenat "mercat de la misèria" que s'hi instal·la els caps de setmana, resoldre algunes qüestions logístiques (per exemple, el desnivell que hi ha entre la calçada i la vorera) i, evidentment, buscar la manera de fer una ronda més agradable i unificada. No n'hi ha prou amb tenir l'espai; també cal adequar-lo a les necessitats dels veïns, que estem impacients per poder gaudir d'aquesta ronda que està a mitges des de fa massa temps.

POLÍTICA

Sant Antoni, una mica més independentista i d'esquerres que Barcelona i Catalunya

A L'Antònia aprofitem aquests anys en què anem de votació en votació per mirar què votem els veïns del barri. Aquests van ser els resultats a Sant Antoni de les eleccions espanyoles del 10 de novembre del 2019:

Si comparem aquests resultats amb els de la resta de la ciutat, ERC va quedar 2,2 punts per sobre que a la mitjana de Barcelona (20,9%). El PSC, 2,9 per sota (19,9); ECP, 0,4 per sobre (15,6); JxCat, 3,6 per sobre (12,4); la CUP, 2,5 per sobre (6,9); el PP, 2,6 per sota (9,5); Ciutadans, 1,5 per sota (5,7), i Vox, 1,7 per sota (5,3).

ERC: 4.405 (23,1%)

PSC-PSOE: 3.238 (17%)

JxCAT: 3.061 (16%)

ECP: 3.056 (16%)

CUP: 1.788 (9,4%)

PP: 1.326 (6,9%)

Cs: 810 (4,2%)

Vox: 693 (3,6%)

Altres: 587 (3%)

En blanc: 116 (0,6%)

Electors censats: 25.840

Votants: 19.161 (74% de participació)

URBANISME

Veïns i comerciants de Borrell, entre Gran Via i Tamarit, molestos pels contenidors, el mal manteniment i la incertesa en les prioritats de circulació

g.c. • Veïns del carrer Borrell, entre Gran Via i Tamarit, estan descontents amb el resultat de la Superilla en aquesta zona del barri, sobretot pel que fa a la concentració de contenidors d'escombraries, el mal manteniment dels parterres i la incertesa que molts senten en la prioritat de circulació de persones i vehicles per la zona pacificada.

Carne Junyent, veïna de la zona, ho va expressar així al Consell de Barri: "Com poden col·locar 18 contenidors en 220 metres? En cap altre espai de la Superilla n'hi ha tants! On hauria d'haver-hi persones passejant i gaudint de l'espai és ple de cotxes, de contenidors i de brutícia. No vivim en un carrer pacificat, sinó en un carrer amb més problemes que abans i del qual no podem gaudir".

Una altra veïna amb qui hem parlat ho té clar: "Patinets i bicis no respecten ni direccions ni persones; els cotxes i motos a vegades passen a més velocitat de la permesa; els vianants circulen per la calçada com si fos un bulevard, i si els toques el clàxon, protesten. I els parterres estan bruts".

Pep Sala, president de l'AV, opina que, "efectivament, tot està enjardinat, però amb els contenidors a primera vista. A més —afegeix— s'obliga els camions de recollida d'escombraries a entrar a la Superilla. Si s'haguessin posat als xamfrans, com es fa a la resta de l'Eixample, no caldria que els camions entressin dins la zona pacificada".

El regidor de l'Eixample, **Jordi Martí**, es va comprometre a trobar solucions "tant al tema dels contenidors com al de la neteja, les pilones i les càrregues i descàrregues".

També van parlar veïns del carrer Parlament, que es van queixar del soroll i la brutícia que comporta la Superilla. **Jordi Martí** els va contestar que "un espai pacificat també provoca soroll: converses, botellons algunes nits... Fas un espai amable per a un tipus d'activitats i has de poder anar resolent els desajustos que vas trobant. Però l'avenç per conquerir espai per als vianants ha de ser imparable. La proporció d'espai públic dedicat al vianant i al cotxe s'ha d'invertir". "Fins ara no s'havien pacificat carrers de l'Eixample, només petits entorns, i ara que comencem cada vegada és una prova", va concloure.

En aquest sentit, **Pep Sala** va voler deixar clar que, per a l'AV, la Superilla i tot l'espai públic que ha guanyat el barri és una gran millora: "Vam començar a reivindicar la pacificació del carrer Borrell l'any 2001 perquè no teníem verd al barri, i ara en tenim una mica més. Però cal corregir coses que ara funcionen malament i cal, sobretot, tenir cura en el manteniment, tant del verd com de la neteja".

LA SUPERILLA

Els triangles de Parlament

Albert Ballbé. Enginyer i veí de Sant Antoni

• Quan es va inaugurar la supercruïlla Parlament/Borrell em va fer gràcia un comentari d'un *Twitter* star comparant-la amb un pis mostra de l'Ikea pels elements de fusta i la predominança del groc. Els elements de fusta són per allò que sona tan bé de l'arquitectura tàctica, que evita fer obres i tenir anys reixes protegint l'escàs verd, com passa Manso amunt. Però el tema del groc era inquietant, i més els triangles a terra!

De triangles n'hi ha de diferents mides i formes, però només ubicats en alguns llocs. Els petits sembla que són per indicar per on poden circular i "aparcar" els cotxes. Els grans indiquen on els vianants poden estar tranquils als xamfrans. O sigui, per on no haurien de passar cotxes (tot i que... allà encara hi ha les tanques). N'hi ha on s'intueix un pas de vianants, una mica paradoxal tractant-se d'una zona de prioritat per a vianants i sobretot si no estan alineats amb les voreres dels carrers transversals ni amb el semàfor al costat. I a la vorera n'hi ha prop dels escocells. Aquests són complicats. Si el triangle gros s'assimila a zona d'estar de vianants, que n'hi hagi on aparquen (lliurement) motos enreda. També hi ha zones que combinen triangles grocs i taronges. Són a prop d'elements on seure, de taules i bancs, però en terrasses (malgrat que hi ha terrasses sense triangles taronges... llicència?). S'entén que són espais on seure i menjar o fer el got.

Sant Antoni és un barri bonic i amb vida, però on el gris és el color característic (asfalt i panot, o ciment i marquesina del mercat). Aquest fet encara deixa clar qui mana, a l'espai públic. Si omplir el terra de triangles simbolitza la recuperació de l'espai per part dels veïns com a zones de pas, d'estar o, encara millor, de joc, que en vinguin més. Visca el(s) triangle(s) de Sant Antoni!

CULTURA POPULAR

L'Espurna, una de les grans protagonistes de la festa major

Una de les grans protagonistes de la festa major de Sant Antoni va ser l'Espurna, criatura de la Porca que els Trapelles de Sant Antoni (la colla de diables infantil) van estrenar en el marc de les festes del barri. L'Espurna ha nascut després d'un any en què les colles de foc i el barri s'han implicat de manera activa en la seva concepció i construcció. La nova bestia infantil, construïda per David García, del Taller de Constructores de Fantasies, pot llançar foc, aigua, dolços i confeti. El nom de la bestiola ha estat escollit per votació popular i ha donat peu que cadascú n'interpreti lliurement el gènere. Els responsables de la colla estan molt contents per l'acollida que ha tingut: "Durant les festes l'hem tret molt i la gent no parava de fer-s'hi fotos, un munt de criatures li han entregat xumets i a la cercavila els nens del barri l'empenyien, anaven bojos per agafar-la!".

RETRATS DE SANT ANTONI

Joan Roure, de Cafès Roure: "La gent torna a mostrar interès pel cafè de qualitat"

gc • "Qui no s'ha sentit atret alguna vegada per l'olor que surt de Cafès Roure, a Borrell, 48? Vaig tenir la sort de conversar amb Joan Roure, net del fundador i responsable del negoci els últims 10 anys, pocs dies abans que el traspasés a un client, que se n'ha fet càrrec.

"L'avi tenia un torrador de cafè, als anys 20, al carrer Hospital. L'any 1931 el va traslladar a Borrell amb Floridablanca, el Cafè Rovi; alguns el deuen recordar. Som al barri des de fa 89 anys!", explica.

"A Barcelona, després de la guerra, es consumia cafè molt barat i dolent. Es feia servir molt el torrefacte, que emmascara el cafè vell, torrants-lo molt o torrefactant-lo amb sucre. Li dona un gust molt homogeni però dolent i poc sa. En canvi l'avi es va especialitzar en cafè sobretot de Colòmbia, de qualitat: natural i torrat gairebé al moment".

"Quan l'any 1955 va obrir una botiga a Borrell, 72, entre Tamarit i Floridablanca, els meus pares s'hi van posar al capdavant. Era molt semblant a l'actual: torraven i venien cafè i altres complementos típics dels ultramarins de l'època, com caramels i galetes. Però sense degustació".

"L'any 1964 van traslladar el negoci al local actual de Borrell, 48. Al principi també hi tenien torrefacció: compraven cafè verd, cru, i el torraven gairebé al moment. Així és com aguanta més. Però provocava molt de fum i vibracions i van traslladar la torrefacció a una nau del Poblenou".

"Amb l'arribada de les multinacionals, la venda a bars va canviar molt, perquè les cases grans oferien complementos gratis als comerciants: la cafetera, les taules, els toldos... S'ho cobraven amb el preu del cafè, esclar, però el que veien els botiguers era que els regalaven coses! Així doncs, vam passar a torrefectar només per a les nostres botigues i, amb la irrupció del 22@, vam haver de deixar de torrar cafè".

"Però continuem triant l'origen del cafè i l'importador ens el serveix torrat cada setmana. Continuem comprant sobretot cafès de Colòmbia".

"És difícil lluitar contra el canvi d'hàbits dels consumidors, que ho compren tot un cop a la setmana als súper i no cada dia als petits comerços especialitzats, però sembla que la gent torna a mostrar més interès per la qualitat del cafè. De cafè com el nostre només se'n troba a quatre o cinc botigues de Barcelona!", conclou.

TENDÈNCIES

Kombutxa made in Sant Antoni

A la rebotiga de la Casa de la Kombucha (Tamarit, 117) elaboren des de fa uns mesos una de les begudes de moda, la kombutxa, dels gustos més diversos i exòtics: ratafia, mà de buda, xocolobo, *fire roses* (litxi amb alfàbrega, pebre vermell i lavanda)...

L'Andrina, barcelonesa nascuda a Croàcia, ens explica: "És una beguda feta a base de te negre o verd fermentat, aigua filtrada, sucre i *scooby* (*symbiotic culture of bacteria and yeast*, és a dir cultiu simbiòtic de bacteris i llevats). Fem kombutxa artesanal, no pasteuritzada i amb ingredients de proximitat. Fins i tot la mà de buda —un cítric asiàtic— la comprem a una granja ecològica propera". "És una beguda sana —afegeix—, sense gaires calories i amb poc sucre, el mínim perquè el te fermenti".

Mentre parlem, un dissabte a la tarda, va entrant gent: "Tenim dos tipus de clients: els que ja coneixen la kombutxa i els curiosos, que entren a provar". Un dels que ha entrat es diu Manel, i és veí del Poble-sec i consumidor convençut de kombutxa: "En bec des de fa molts anys! És un probiòtic de fermentació natural i sense cap producte químic afegit. Va molt bé per a la digestió i per a mi és una alternativa al vi. Un pèl caret, això sí".

A la Casa de la Kombucha serveixen la beguda a granel, tot i que també venen envasos prèviament embotellats i de gustos diversos. Les ampolles de mig litre van a 4,95 euros i la de litre, a 8,95: "O una mica més barates, a 4,45 i 8 euros, si ens retornen l'envàs de vidre". A les xarxes expliquen cada setmana quins gustos nous tenen. I per cert, als Estats Units està molt de moda fer còctels amb kombutxa.

PENSAMENTS

Els barris veïns

JORDI BATALLA • El Poble-sec és molt més que un barri veí. Forts lligams familiars, humans i històrics ens agermanen. És un barri obrer, popular, nascut i transformat cíclicament per migracions diverses. La relació amb Sant Antoni sempre ha estat de vasos comunicants, cercant en l'un el que manca a l'altre. El Sec ens ofereix paisatges de poble, racons on el temps s'ha aturat, entitats, bars i botigues entranyables i l'accés natural al màgic Montjuïc. A Sant Antoni trobem un ambient totalment ciutadà: el mercat, escoles, botigues i serveis; carrers amplis que sembla que ens xuclen cap al centre comercial de Barcelona. L'esquerda que els allunya, però, és immensa. El Paral·lel no ha recuperat mai el seu passat lúdic i popular i fa dècades que separa els nostres barris amb soroll i fum. Si s'ha aconseguit pacificar i humanitzar artèries tan importants com part de la Meridiana, la rambla Badal i d'altres, fer del Paral·lel un nexa d'unió entre el Poble-sec i Sant Antoni on conviure i gaudir no deu ser impossible.

Vols rebre el pròxim número de 'L'Antònia' per e-mail? Demana-ho a www.lantonia.cat

L'Antònia · Revista del barri de Sant Antoni, Barcelona
www.lantonia.cat
revistalantonia@gmail.com
Edita: Guillem Carbonell.
Col·laboradors: Isabel Aparici (www.caligrafiasurbanas.blogspot.com), Albert Ballbé, Jordi Batalla, Marta Busquets, Anna Castellví.
Correctora: Judit Canalias.
Disseny i maquetació: www.hernanverdinelli.com. Les opinions de L'Antònia només s'expressen a través del seu editorial; la resta d'escrits són opinions de cada col·laborador. Número de dipòsit legal: B 18843-2018. Aquest exemplar és gratuït. La seva impressió ha costat 11 cèntims d'euro, i se n'han fet 5.000.
Quan hagis llegit L'Antònia no la llencis: guarda-la o passa-la!

